

Sygn. akt III KK 334/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)

SSN Henryk Gradzik

SSN Józef Szewczyk (sprawozdawca)

Protokolant Łukasz Biernacki

w sprawie D. B.

skazanego z art. 190 § 1 k.k. oraz art. 207 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2017 r. w Izbie Karnej na posiedzeniu
w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

kasacji Rzecznika Praw Obywatelskich

od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w G.

z dnia 21 lipca 2014 r., sygn. akt X K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G..**

UZASADNIENIE

W dniu 21 lutego 2014 r. przeciwko D. B. został skierowany do Sądu Rejonowego w G. akt oskarżenia w sprawie o przestępstwa opisane w art. 190 § 1 k.k. oraz art. 207 § 1 k.k. Do aktu oskarżenia dołączony został wniosek prokuratora Prokuratury Rejonowej w G. z dnia 28 stycznia 2014 r. o wydanie na podstawie art. 335 k.p.k. wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar za

przypisane mu występki bez przeprowadzenia rozprawy, gdyż okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości, a postawa oskarżonego wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte.

Zarządzeniem z dnia 18 marca 2014 r. sędzia referent wyznaczył posiedzenie w przedmiocie wydania wyroku w trybie art. 335 k.p.k. W punkcie 2 zarządzenia sędzia polecił na termin posiedzenia wezwać oskarżonego, doręczając mu odpis aktu oskarżenia wraz z wnioskiem i pouczeniem.

W dniu 30 maja 2014 r. na adres oskarżonego przesłano wezwanie do stawiennictwa na wyznaczone w dniu 21 lipca 2014 r. posiedzenie sądu w przedmiocie rozpoznania wniosku o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy. W treści wezwania wskazano na obowiązkową obecność oskarżonego. Wezwanie to wróciło do sądu jako nieodebrane w terminie.

W dniu 21 lipca 2014 r. na posiedzeniu, na którym nieobecny był oskarżony, Sąd Rejonowy w G. uwzględnił wniosek prokuratora o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy, następnie ogłosił wydane orzeczenie.

Powyższe orzeczenie uprawomocniło się bez zaskarżenia go przez którąkolwiek ze stron postępowania.

Od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 21 lipca 2014 r., sygn. akt X K (...), kasację wywiódł Rzecznik Praw Obywatelskich.

Na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. zaskarżył powyższy wyrok w całości na korzyść skazanego D. B.

Na podstawie art. 523 § 1 k.p.k. orzeczeniu temu zarzucił naruszenie art. 343 § 5 in fine k.p.k. w zw. z art. 117 § 3 k.p.k., polegające na wydaniu na posiedzeniu, bez przeprowadzenia rozprawy, wyroku skazującego pod nieobecność oskarżonego, w sytuacji gdy jego obecność była obowiązkowa na podstawie zarządzenia o wyznaczeniu posiedzenia, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 11 k.p.k.

Rzecznik Praw Obywatelskich wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w G. oraz przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna.

Zgodnie z treścią art. 343 § 5 k.p.k. prokurator, oskarżony i pokrzywdzony mają prawo wziąć udział w posiedzeniu w przedmiocie wniosku, o którym mowa w art. 335 k.p.k. Uprawnienie do udziału wskazanych podmiotów w posiedzeniu przeradza się w obowiązek, jeżeli prezes sądu lub sąd tak zarządzi (art. 343 § 5 *in fine* k.p.k.). W wypadku nieobecności wezwanego, stosownie do treści art. 117 § 3 k.p.k., czynności procesowej nie przeprowadza się, chyba że ustawa stanowi inaczej. Wówczas niestawiennictwo osoby, której uczestnictwo jest obowiązkowe powoduje – niezależnie od przyczyn tej nieobecności i faktu jej usprawiedliwienia, bądź nie – niedopuszczalność przeprowadzenia czynności procesowej. Zatem przeprowadzenie posiedzenia skutkującego uwzględnieniem wniosku o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy pod nieobecność nawet prawidłowo o niej powiadomionego oskarżonego, w przypadku uprzedniego uznania jego udziału w nim za obowiązkowy jest niedopuszczalne.

Wystąpienie opisanej sytuacji procesowej prowadzi do naruszenia prawa określonego w art. 439 § 1 pkt 11 k.p.k., zgodnie z którym niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów oraz wpływu uchybienia na treść orzeczenia zaskarżone orzeczenie uchyla się.

Podsumowując w sprawie doszło do naruszenia przepisów wskazanych w *petitum* kasacji, a uchybienie to, stanowiąc bezwzględną przyczynę odwoławczą skutkuje koniecznością uchylenia zaskarżonego wyroku i to bez względu na ewentualny wpływ tegoż uchybienia na treść zaskarżonego orzeczenia oraz przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy w G.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

r.g.